

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Propedeutyka wiedzy o sztuce	
Nazwa w języku angielskim:	Propaedeutics of the Knowledge of Art	
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Sztuki Plastyczne	
Jednostka realizująca:	Pracownia Sztuki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	Przedmiot obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	Studia pierwszego stopnia	
Rok studiów:	Pierwszy	
Semestr:	1	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	ks. dr Robert Mirończuk	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	ks. dr Robert Mirończuk	
Założenia i cele przedmiotu:	Sztuka i dzieło sztuki jako przedmiot badań naukowych. Celem jest poznanie dyscyplin podejmujących refleksje na temat sztuki i dzieła sztuki oraz opanowanie właściwej im terminologii.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	zna i rozumie podstawową terminologię pozwalającą mu opisać dzieło sztuki;	K_W07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	potrafi dokonać wstępnej analizy formalnej i ikonograficznej dzieła sztuki;	K_U08
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	jest gotów poznać podstawowe topoty i tematy występujące w sztuce na przestrzeni wieków i ich literackie źródła.	K_K02
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia – 15 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
brak		
Treści modułu kształcenia:		
Dzieje pojęcia sztuka, jej swoiste cechy; definicja alternatywna sztuki; klasyfikacja architektury, malarstwa, grafiki, rzeźby, rzemiosła architektonicznego i właściwa im terminologia. Dzieło sztuki - forma, kompozycja, treść. Barwa - klasyfikacja, symbolika, oddziaływanie na ludzką psychikę. Historia sztuki, krytyka artystyczna, teoria sztuki, estetyka i ich specyfika jako dyscyplin podejmujących refleksję o sztuce. Styl i najważniejsze zjawiska artystyczne występujące w dziejach sztuki. Ikonografia, źródła literackie a treść dzieła sztuki.		
Literatura podstawowa:		

1. W. Tatarkiewicz, Dzieje sześciu pojęć, Warszawa 1975.
2. H. Wölfflin, Podstawowe pojęcia historii sztuki, Gdańsk 2006.

Literatura dodatkowa:

1. U. Eco, Historia piękna, Poznań 2005.
2. U. Eco, Historia brzydoty, Poznań 2008.
3. E. Panofsky, Studia z historii sztuki, Warszawa 1971

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Poszczególne zagadnienia przedstawione w układzie problemowym będą prezentowane w oparciu o materiał ilustracyjny.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów W_01 odbywa się podczas indywidualnego procesu opisywania wybranego obiektu sztuki.

Weryfikacja efektu U_01 i K_01 odbywa się na podstawie analizy formalnej wybranego obiektu artystycznego z historii sztuki świata.

Forma i warunki zaliczenia:

Sposób zaliczenia konwersatorium: opis obiektu oraz analiza formalna obiektu plastycznego w formie prezentacji multimedialnej- ocena minimum dostateczna.

Forma zaliczenia przedmiotu: zaliczenie na ocenę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Ćwiczenia	15
Konsultacje	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Estetyka
Nazwa w języku angielskim:		Aesthetics
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Sztuki Plastyczne
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	Pierwszy	
Semestr:	1	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Cezary Kalita, profesor uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Cezary Kalita, profesor uczelni
Założenia i cele przedmiotu:		Zapoznanie studentów z filozoficzną refleksją o sztuce, jaką jest estetyka, uświadomić jak ważny dla człowieka, a szczególnie dla rozwoju młodego człowieka jest kontakt ze sztuką; i zarazem jak ważne jest, by nauczyciel, który stymuluje ucznia, wychowanek do spotkania ze sztuką posługiwał się tym swoistym narzędziem (sztuką) w pełni świadomie.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	rozumie podstawowe informacje z zakresu estetyki – zna terminy i pojęcia estetyczne; podstawowe koncepcje twórczości, piękna i odbioru sztuki (przeżycia estetycznego);	K_W07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	potrafi poprawnie i swobodnie posługiwać się podstawowymi pojęciami estetycznymi, potrafi rozpoznać założenia estetyczne poszczególnych realizacji artystycznych (dzieł sztuki, przedstawień, itp.) – jak rozumiane jest piękno, dzieło	K_U08
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest gotów , wyrazić własną postawę estetyczną i artystyczną, jest gotów podjąć dyskusję z osobami reprezentującymi inne stanowiska estetyczne, dzięki czemu otwiera się na nie, a więc aktywnie uczestniczy w życiu społecznym i kulturalnym.	K_K02
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia – 15 godzin
Wymagania wstępne i dodatkowe:		

Ogólna znajomość historii oraz orientacja w kulturze nie tylko Europy ale i świata – np. znajomość podstawowych cech sztuki poszczególnych epok historycznych Europy oraz sztuki innych kontynentów.

Treści modułu kształcenia:

Analiza wybranych tekstów estetycznych w celu poznania i przyswojenia podstawowych pojęć i koncepcji estetycznych (mimesis – ekspresja; proces twórczy (różne modele, koncepcje procesu twórczego); przeżycie estetyczne; wartości artystyczne – wartości estetyczne; piękno – brzydota, znak – symbol); estetyka a inne nauki o sztuce; kicz sztuką radości; nowe rozumienie dzieła sztuki i artysty (sztuka współczesna).

Literatura podstawowa:

1. M. Gołaszewska, Zarys estetyki. (liczne wydania).
2. W. Tatarkiewicz, Dzieje sześciu pojęć (liczne wydania).
3. W. Tatarkiewicz, Droga przez estetykę (wybrane teksty) (liczne wydania)

Literatura dodatkowa:

1. L. Tołstoj, Co to jest sztuka? (liczne wydania).
2. C. Freeland, Czy to jest sztuk? Wprowadzenie do teorii sztuki. Przełożył R. Bartold, Poznań 2004.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia (analiza tekstów estetycznych, dyskusja)

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Wiedza:

Weryfikacja efektu w postaci testu organizowanego na zakończenie zajęć (pytania wymagające szerszej, rozwiniętej odpowiedzi).

Umiejętności:

Weryfikacja efektu w postaci wypowiedzi studenta na zajęciach, dyskusja na zajęciach oraz testu organizowanego na zakończenie zajęć.

Weryfikacja efektu w postaci recenzji / eseju nt. wybranego wydarzenia artystycznego.

Kompetencje społeczne:

Weryfikacja efektu w postaci dyskusji na zajęciach (m.in. dyskusja o aktualnych wydarzeniach artystycznych) oraz w postaci recenzji / eseju nt. wybranego wydarzenia artystycznego (wystawa, przedstawienie, happening, itp.).

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na ocenę

Studenci uzyskują zaliczenie na podstawie:

- aktywność na zajęciach - 20% oceny;
- recenzja / esej z wystawy czy wydarzenia artystyczno-kulturalnego (2 recenzje na semestr) – 30% oceny;
- test (znajomość pojęć i podstawowych koncepcji estetycznych) – 50% oceny.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Ćwiczenia

15

Konsultacje

4

Przygotowanie i przeprowadzenie egzaminu

6

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

25

Punkty ECTS za przedmiot

2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Struktury wizualne
Nazwa w języku angielskim:		Visual structures
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Sztuki Plastyczne
Jednostka realizująca:	Pracownia Sztuki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		studia pierwszego stopnia
Rok studiów:	Pierwszy	
Semestr:	1	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Agnieszka Mazek
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Agnieszka Mazek, mgr Aleksandra Rykała
Założenia i cele przedmiotu:		Podstawą przedmiotu jest wiedza o strukturze form wizualnych, ich kategoriach i funkcjach w kreacji plastycznej, oparta o teorię widzenia i teorię formy. Celem przedmiotu jest poznanie reguł powstawania i działania form wizualnych dla świadomego nimi operowania w tworzeniu struktur wizualnych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	zna i rozumie podstawowe zagadnienia dotyczące teorii widzenia i teorii formy; posiada podstawową wiedzę na temat zasad tworzenia i odbioru komunikatów wizualnych;	K_W03 K_W04 K_W07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	potrafi wykorzystać podstawowe umiejętności warsztatowe dla stworzenia wypowiedzi plastycznych opartych o reguły języka wizualnego; potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu percepcji wizualnej do stworzenia komunikatów wizualnych;	K_U02 K_U07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	jest gotów doskonalenia umiejętności przydatnych w tworzeniu różnorodnych przekazów ważnych w komunikacji społecznej.	K_K03
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne - 45 godzin
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
brak		
Treści modułu kształcenia:		
Forma wizualna – zasady tworzenia, poznanie reguł działania jej struktury, poznanie możliwości		

indywidualnego tworzenia nowych form poprzez przełamywanie istniejących reguł.
 Zagadnienia: figura – jako podstawowa, służąca identyfikacji i komunikacji jakość, powstała w wyniku porządkowania przez umysł ludzki wrażeń i obserwacji; morfologia i struktura – jako pojęcia odnoszące się do budowy obiektów naturalnych i stworzonych przez człowieka; język i forma – jako związek pozwalający na rozumienie zjawisk plastycznych jako wyrażeń językowych; materia i forma – jako uniwersalny lub specyficzny związek oparty o wzajemne zależności.

Literatura podstawowa:

1. Arnheim R. – „Sztuka i percepcja wzrokowa”, KŚH, 2005
2. Gregory R.L. – „Oko i mózg”, BP, 1971
3. Młodkowski J. – „Aktywność wizualna człowieka”, PWN, 1998

Literatura dodatkowa:

1. Eco U., „Nieobecna struktura”, Wydawnictwo KR, 1996
2. Arnheim R., „Myślenie wzrokowe”, S/OT, 2012
3. D. Bagiński, Obraz : zagadka wzrokowa, VIDE Oficyna Wydawnicza, Lublin, 2021
4. W.Kandyński, Punkt i linia a płaszczyzna : przyczynek do analizy elementów malarskich, Warszawa, 1986

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyczne ćwiczenia projektowe, indywidualne korekty artystyczne i technologiczne wykonywanych ćwiczeń.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów W_01, U_01 odbywać się będą podczas procesu projektowania w trakcie indywidualnych korekt, weryfikacja efektu K_01 odbywa się podczas indywidualnych korekt oraz w trakcie ćwiczeń.

Forma i warunki zaliczenia:

Forma zaliczenia: przegląd ćwiczeń połączony z rozmową sprawdzającą zakres osiągniętych kompetencji.
 Warunki zaliczenia: uzyskanie oceny na podstawie ćwiczeń - minimum 3 (dostateczny), podczas przeglądu kończącego przedmiot.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	45
Konsultacje	18
Realizacja projektów	62
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	125
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Rysunek z elementami perspektywy
Nazwa w języku angielskim:		Drawing with perspective
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Sztuki Plastyczne
Jednostka realizująca:	Pracownia Sztuki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		studia pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	1	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab.Tomasz Nowak, profesor uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Tomasz Nowak, profesor uczelni, dr hab. Mikołaj Bieluga, profesor uczelni, dr Anna Karolina Zwoniarska, dr Robert Szymani, mgr Aleksandra Rykała
Założenia i cele przedmiotu:		Umiejętność analitycznej obserwacji natury i komponowania rysunku z wykorzystaniem teorii perspektywy. Osiągnięcie iluzji głębi na płaszczyźnie za pomocą perspektywy linearnej. Rozpoznawanie rodzajów perspektywy w dziełach sztuki, oraz umiejętność ich wykorzystania w pracach własnych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna i rozumie zasady budowania iluzji przestrzeni na płaszczyźnie, za pomocą perspektywy linearnej zbieżnej.	K_W04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	potrafi wykonywać w rysunku odręcznym własne przestrzenne projekty rysunkowe oparte o zrozumienie zasad perspektywy renesansowej i wyobraźnię przestrzenną	K_U03
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest gotów do zbierania, analizowania i interpretowania informacji i posiada zdolność krytycznej oceny własnych umiejętności w celu rozwoju etosu zawodu plastyka	K_K01 K_K02
Forma i typy zajęć:		Wykład -15 godzin, ćwiczenia laboratoryjne - 30 godzin
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
brak		
Treści modułu kształcenia:		

Teoria perspektywy linearnej zbieżnej i jej wykorzystanie w rysunku odręcznym. Perspektywa jedno, dwu i trzy – zbiegowa.

Literatura podstawowa:

1. J. M. Parramon, Perspektywa w rysunku i malarstwie, WSiP, Warszawa, 1993
2. Yves Leblanc, Rysunek perspektywiczny, Arkady, Warszawa, 2012
3. Edward Kurzyński, Nauczanie rysunku perspektywicznego, Państwowe Zakłady Wydawnictw Szkolnych, Warszawa, 1960

Literatura dodatkowa:

1. Albumy rysunku i malarstwa
2. M. Orzechowski, Rysunek : metoda edukacji kreatywnej, Wydawnictwo Blue Bird, Warszawa, 2015

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład z prezentacją etapowego rysunku odręcznego, ćwiczenia praktyczne studyjne i w plenerze / metoda działań praktycznych, pokazu, słowna.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

WYKŁAD

Weryfikacja wiedzy - znajomości teorii perspektywy oraz jej znaczenia w tworzeniu trójwymiarowych modeli rzeczywistości na podstawie zaliczenia ustnego kończącego semestr.

ĆWICZENIA

Weryfikacja wiedzy i umiejętności poprzez sprawdzanie i korektę zadań domowych po kolejnych ćwiczeniach, oraz podczas korekty w trakcie wprowadzania nowych ćwiczeń.

Weryfikacja kompetencji społecznych podczas końcowego przeglądu z korektą wszystkich prac rysunkowych na ostatnich ćwiczeniach.

Forma i warunki zaliczenia:

Forma zaliczenia wykładu: na podstawie ćwiczeń.

Sposób zaliczenia wykładu: pod warunkiem otrzymania oceny co najmniej 3 (dostateczny).

Forma zaliczenia ćwiczeń: przegląd rysunków.

Warunki zaliczenia ćwiczeń: uzyskanie na podstawie prac oceny minimum 3 (w skali 2-5) podczas przeglądu kończącego przedmiot.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykład	15
Udział w ćwiczeniach	30
Konsultacje	5
Praca samodzielna studenta	50
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Podstawy malarstwa
Nazwa w języku angielskim:		The basics of painting
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Sztuki Plastyczne
Jednostka realizująca:	Pracownia Sztuki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		studia pierwszego stopnia
Rok studiów:	Pierwszy	
Semestr:	1	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Tomasz Nowak, profesor uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Tomasz Nowak, profesor uczelni, dr hab. Mikołaj Bieluga, profesor uczelni, dr Anna Karolina Zwoniarska, dr Robert Szymani
Założenia i cele przedmiotu:		Umiejętność obserwacji natury i komponowania obrazu z wykorzystaniem teorii barw.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna i rozumie podstawową terminologię z zakresu technik malarskich, ma podstawową wiedzę o środkach ekspresji właściwych dla technik malarskich, posiada podstawową wiedzę dotyczącą umiejętności warsztatowych dotyczących dyscypliny malarstwa.	K_W07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	potrafi wykorzystać podstawowe umiejętności warsztatowe w technikach malarskich	K_U03
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	jest gotów do budowy etosu zawodu plastyka oraz ciągłego doskonalenia kompetencji zawodowych	K_K01 K_K02
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne - 45 godzin
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
brak		
Treści modułu kształcenia:		
Umiejętność obserwacji w oparciu o studium z natury, wykorzystanie teorii barw, oraz zasad komponowania na płaszczyźnie, formalne podstawy budowania indywidualnej wypowiedzi malarskiej przy wykorzystaniu różnych technik		
Literatura podstawowa:		

1. Ludvik Losos, Techniki malarskie, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, Warszawa 1991
2. J. M. Parramon, Kolor w malarstwie, WSiP, Wa-wa 1995
3. Jose M. Parramon, Światło i cień, Galaktyka 1996
4. Ivan Zubal, Encyklopedia obrazu – jak rozumieć obraz, Slovart Publishing Ltd. Bratislava, SOLIS Warszawa, 2004

Literatura dodatkowa:

1. Rudolf Arnheim, Sztuka i percepcja wzrokowa, , KŚH, 2005
2. David Hornung, Kolor: Kurs dla artystów i projektantów, Universitas, Kraków 2009

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia praktyczne w wybranych technikach malarskich, obserwacja zjawisk wizualnych zachodzących w naturze, prezentacje multimedialne / metoda działań praktycznych, pokazu, słowna.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja wiedzy podczas indywidualnych analiz formalnych wymagających znajomości podstawowej terminologii z zakresu technik malarskich.

Weryfikacja umiejętności warsztatowych podczas ćwiczeń i przeglądu prac malarskich.

Weryfikacja kompetencji społecznych podczas końcowego omawiania procesu malarskiego.

Forma i warunki zaliczenia:

Forma zaliczenia: przegląd prac malarskich połączony z rozmową sprawdzającą zakres osiągniętych kompetencji.

Warunki zaliczenia: uzyskanie na podstawie oceny prac - minimum 3 (w skali 2-5), podczas przeglądu kończącego przedmiot.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Ćwiczenia	45
Konsultacje	5
Praca samodzielna studenta	50
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Podstawy grafiki
Nazwa w języku angielskim:		Basic of graphic design
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Sztuki Plastyczne
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Studia pierwszego stopnia
Rok studiów:	Pierwszy	
Semestr:	1	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Weronika Marszelewska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Agnieszka Mazek, dr Weronika Marszelewska, mgr Aleksandra Rykała
Założenia i cele przedmiotu:		Podstawą przedmiotu jest wiedza z zakresu technik wypukłodrukowych dotycząca; technologii, historii powstania, miejsca w historii sztuki. Celem przedmiotu jest poznanie przez studenta technik graficznych wypukłodrukowych oraz monotypii i nabycie umiejętności posługiwania się nimi w tworzeniu indywidualnych wypowiedzi artystycznych, poznanie historii ich powstania, twórców oraz ich dzieł powstałych na przestrzeni wieków.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	zna i rozumie podstawowe terminy związane z grafiką, a szczególnie dotyczące technik graficznych wypukłodrukowych i monotypii; posiada wiedzę na temat zastosowania technik wypukłodrukowych i monotypii w realizacjach projektów artystycznych;	K_W01 K_W06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	potrafi dokonać właściwego wyboru poznanej techniki dla realizacji własnych wypowiedzi artystycznych; posiada umiejętności warsztatowe z zakresu technik wypukłodrukowych i monotypii i potrafi je wykorzystywać w realizacji własnych projektów	K_U02
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest gotów do rozwoju artystycznego, do kreatywnego myślenia oraz twórczej pracy z zakresu grafiki w celu realizacji własnych projektów twórczych, jak również ogólnospołecznych projektów artystycznych	K_K02
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne - 45 godzin

Wymagania wstępne i dodatkowe:	
Znajomość podstaw rysunku	
Treści modułu kształcenia:	
Grafika – jako forma wypowiedzi artystycznej. Linia, plama, forma, płaszczyzna – jako środki artystycznego wyrazu w grafice. Wypukłodruk – jako pierwszy rodzaj druku w historii. Podstawowe informacje o technikach druku wypukłego, takich jak: gipsoryt, drzeworyt. Praktyczna znajomość techniki linorytu. Kontrast między bielą a czernią jako jeden z elementów budowy kompozycji w grafice. Monotypia.	
Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Daszyńska M., „Techniki graficzne powielane i odbijane”, Warszawa 1992 2. Grabowski B., Fick B., „Grafika. Techniki i materiały. Przewodnik”, TAIWPN Universitas, Kraków 2011 3. Jurkiewicz A., „Podręcznik metod grafiki artystycznej”, Warszawa 1975 4. Krejča A., „Techniki sztuk graficznych” WAI F, Warszawa 1984 5. Werner J. „Podstawy technologii malarstwa i grafiki”, Warszawa – Kraków 1989 	
Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Białostocki J., „W pracowniach dawnych grafików”, Warszawa 1957 2. Bóbr M., Mistrzowie grafiki europejskiej od XV do XVIII wieku, KAW, Warszawa 2000 3. Catafal J., Oliva C., „Techniki graficzne”, Warszawa 2002 4. Jakimowicz I., „Pięć wieków grafiki polskiej”, Muzeum Narodowe w W-wie, Warszawa 1997 5. Bunsch F., Ficner J., Ficner S., Romaniuk A., Słowicki M., Szmatloch J., „Grafika artystyczna – podręcznik warsztatowy”, ASP, Poznań 2007 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Pokaz, praktyczne ćwiczenia projektowe, indywidualne korekty artystyczne ćwiczeń	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
Sprawdzenie stopnia realizacji efektów uczenia się następować będzie podczas korekt na etapie projektowania oraz podczas analizy i oceny końcowej.	
Forma i warunki zaliczenia:	
<p>Forma zaliczenia: przegląd prac połączony z rozmową indywidualną sprawdzającą wiedzę i kompetencje.</p> <p>Sposób zaliczenia: warunkiem zaliczenia jest otrzymanie minimalnej oceny 3 (dostateczny) podczas przeglądu prac kończącego przedmiot.</p> <p>Przy ocenie końcowej będzie brana pod uwagę techniczna oraz artystyczna jakość grafik wykonanych w ramach zajęć, a także postawa studenta w trakcie realizacji przedmiotu: obecność na ćwiczeniach (dopuszczalne 2 nieusprawiedliwione nieobecności na semestr), przygotowanie do zajęć, zaangażowanie w realizację wyznaczonych zadań.</p>	
Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	45
Konsultacje	18
Praca własna studenta: projektowanie, wykonywanie matryc, korekty matryc	62
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	125
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Podstawy rzeźby
Nazwa w języku angielskim:		Basics of sculpture
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Sztuki Plastyczne
Jednostka realizująca:	Pracownia Sztuki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	Pierwszy	
Semestr:	1	
Liczba punktów ECTS:	5	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aleksandra Mazurkiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Aleksandra Mazurkiewicz, mgr Ida Karkoszka
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie podstawowych umiejętności warsztatowych potrzebnych do realizacji projektów rzeźbiarskich
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	zna i rozumie podstawową terminologię stosowaną w rzeźbie; ma podstawową wiedzę o środkach ekspresji właściwych dla rzeźby wykorzystywanych w realizacji własnych prac;	K_W01
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	potrafi wykorzystywać podstawowe umiejętności warsztatowe w realizacji prac plastycznych.	K_U03
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	jest gotów do budowy etosu zawodu plastyka oraz ciągłego doskonalenia warsztatu twórczego	K_K01 K_K02
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne – 45 godzin
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
brak		
Treści modułu kształcenia:		
Ogólne wiadomości o rzeźbie, technologii, narzędziach i materiałach stosowanych na poszczególnych etapach pracy rzeźbiarza. Podstawowe zasady budowania formy w płaskorzeźbie oraz w rzeźbie pełnej (przestrzennej) z uwzględnieniem kompozycji, faktury, ekspresji oraz ich zależności od zastosowanego materiału rzeźbiarskiego		
Literatura podstawowa:		
1. F. Romei, Wielcy mistrzowie. Opowieść o rzeźbie - od zarania dziejów po dzień dzisiejszy [przekład z języka angielskiego M. Mach], Wyd. Galaktyka, Łódź 1996		

2. K. Hessenberg, Podstawy rzeźby, Wyd. Arkady 2007
3. A. Osęka, W. Skrodzki, Współczesna rzeźba polska, Wydawnictwo Arkady, Warszawa 1977
4. W. Tatarkiewicz „Dzieje sześciu pojęć” PWN Warszawa 1975

Literatura dodatkowa:

1. Albumy, katalogi wystaw, filmy o rzeźbie.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia praktyczne z wykorzystaniem narzędzi i wybranych materiałów rzeźbiarskich.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Sprawdzenie stopnia realizacji efektów uczenia się następować będzie w trakcie korekt prac podczas wykonywania kolejnych etapów ćwiczeń w trakcie semestru, oraz podczas przeglądu ostatecznego na koniec semestru kończącego przedmiot.

Weryfikacja wiedzy - korekta projektów rzeźbiarskich ukierunkowana na uzyskanie informacji o poziomie wiedzy z zakresu podstawowej terminologii, oraz środków ekspresji właściwych dla rzeźby.

Weryfikacja umiejętności – korekta na podstawie przedstawionych prac sprawdzająca umiejętności posługiwania się podstawowymi technikami rzeźbiarskimi we własnych koncepcjach rzeźbiarskich w praktyce.

Weryfikacja kompetencji społecznych – podczas korekt projektów rzeźbiarskich sprawdzenie zdolności formułowania ocen krytycznych jak i pozytywnych w stosunku do własnej twórczości, oraz twórczości innych.

Forma i warunki zaliczenia:

Forma zaliczenia: indywidualny przegląd rzeźb połączony z rozmową sprawdzającą zakres osiągniętych kompetencji. Warunki zaliczenia: pozytywne zaliczenie ćwiczeń domowych, uzyskanie oceny minimum 3 z przeglądu końcowego (w skali 2-5)

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach laboratoryjnych	45
Udział w konsultacjach z przedmiotu	18
Samodzielne przygotowanie do ćwiczeń (projekty koncepcyjne, realizacje)	62
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	125
Punkty ECTS za przedmiot	5

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka kierunkowa/Plener plastyczny 1
Nazwa w języku angielskim:		Directional practice /Plastic plein-air 1
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Sztuki Plastyczne
Jednostka realizująca:	Pracownia Sztuki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		studia pierwszego stopnia
Rok studiów:	I	
Semestr:	1	
Liczba punktów ECTS:	5	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Mgr Aleksandra Rykała
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Tomasz Nowak, prof. uczelni, dr hab. Mikołaj Bieluga, prof. uczelni, dr Karolina Zwoniarska, dr Aleksandra Mazurkiewicz, mgr Aleksandra Rykała
Założenia i cele przedmiotu:		Koordinacja prac manualnych w umiejętności projektowania w wybranym medium plastycznym. Celem jest poszerzenie potencjału ekspresji plastycznej.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	zna podstawowe zasady tworzenia projektów trójwymiarowych;	K_W01
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	potrafi realizować własne koncepcje plastyczne w oparciu o posiadaną wiedzę i umiejętności warsztatowe	K_U01
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	jest gotów do budowy etosu zawodu plastyka oraz ciągłego doskonalenia kompetencji zawodowych	K_K01
Forma i typy zajęć:		Wykonywanie realizacji plastycznych w wybranym medium
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawy wiedzy z zakresu sztuk plastycznych		
Treści modułu kształcenia:		
1. Kompozycja w wybranym medium		
Literatura podstawowa:		
1. Program praktyk 2. Regulamin praktyk		
Literatura dodatkowa:		
1.		

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Obserwacja , działania praktyczne

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Sprawdzenie stopnia realizacji efektów uczenia się następować będzie podczas praktyki przez opiekunów praktyki z ramienia placówki oraz ze strony uczelni
weryfikacja wiedzy: analiza i ocena od strony formalnej aktywności w realizacji projektów podczas praktyki; ocena wiedzy odnoszącej się do celów i założeń praktyki,
weryfikacja umiejętności: ocena umiejętności praktycznych i organizacyjnych w realizacjach projektów
weryfikacja kompetencji społecznych: analiza i ocena odpowiedzialności praktykanta przy realizacji określonych zadań, ocena komunikatywności praktykanta w procesie kreacji.

Forma i warunki zaliczenia:

Terminowe złożenie dokumentacji praktyki
Dokumentacja obejmuje: dziennik praktyki, arkusz przebiegu praktyki, ocenę przebiegu praktyki. Na ocenę praktyki ma wpływ ocena realizacji, którą wystawia opiekun praktyki ze strony uczelni.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

160

Punkty ECTS za przedmiot

5